

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΕΙΜΝΗΣΤΟΥ

ΕΡΜΙΟΝΗΣ ΛΟΓΟΘΕΤΕΣΣΑΣ

ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ ΑΛΗΣΤΟΥ ΜΝΗΜΗΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ ΤΗΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
—ΣΤΑΥΡΑΚΗ ΒΕΗ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ—

ΤΗ: 2 ΜΑΪΟΥ 1934
ΕΝ ΤΩ: ΕΝ ΘΕΡΑΠΕΙΟΙΣ ΙΕΡΩ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩ: ΝΑΩ: ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
1934

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ
—ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ—

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΗΣ ΑΙΜΝΗΣΤΟΥ

ΕΡΜΙΟΝΗΣ ΛΟΓΟΘΕΤΕΣΣΑΣ

ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ ΑΛΗΣΤΟΥ ΜΝΗΜΗΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ ΤΗΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
—ΣΤΑΥΡΑΚΗ ΒΕΝ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ—

ΤΗ, 2 ΜΑΪΟΥ 1934
ΕΝ ΤΩ, ΕΝ ΘΕΡΑΠΕΙΟΙΣ ΙΕΡΩ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩ, ΝΑΩ, ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
1934

Τύποις «Φαίδε» Τάσου Βακαλοπούλου

Η ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ Μ. ΛΟΓΟΒΕΤΣΣΑ
ΕΡΜΙΟΝΗ ΣΤ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣΚ ΑΤΑ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΗΣ ΛΕΙΜΝΗΣΤΟΥ

ΕΡΜΙΟΝΗΣ ΛΟΓΟΘΕΤΕΣΣΑΣ

*Σεβασμιώτατοι Ιεράρχαι,
συμπενθοῦσα τῶν παρεστώτων δμήγουρις (*)*

Μία ἔτι αἰφνιδίως παρέρχεται καὶ ἐκλείπει ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν ἐν μακαριστῶ γήρατι ἀριστοκράτις καὶ ἀρχαϊκῶν ἀρετῶν γυνὴ τῆς ἐπιφανοῦς τοῦ Γένους ἡμῶν πινακοθήκης, μία εὐγενοπρεπῆς, εὐσεβοτραφῆς καὶ ἐκλεκτὴ γυναικεία φυσιογνωμία τῆς ὁμογενοῦς κοινωνίας τῆς παρελθούσης γενεᾶς, μία σημαντικὴ δέσποινα ἐκ τοῦ ὀμίλου τῶν ἀριπρεπῶν γυναικῶν τῆς Πόλεως ἡμῶν, ἡ προκειμένη *Ἐρμιόνη Λογοθετέσσα*, ἡ ἀνασσα

(*) Τῆς μεγαλοπρεπεστάτης κηδείας, τελεσθείσης ἐν τῷ ἐν Θερατείοις ἱερῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Γεωργίου, προέστη ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Δέρκων κ. Ἰωακείμ, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν σεβ. μητροπολιτῶν Εἰρηνοπόλεως κ. Κωνσταντίνου καὶ Μύρων κ. Πολυκάρπου. Τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἀντεπροσώπευεν ὁ Πρωτοσυγκελλεύων σεβ. μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Δωρόθεος. Παρῆσαν προέτι οἱ σεβ. μητροπολίται Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος καὶ Προύσης κ. Νικόδημος, στενοὶ οἰκογενεια-

τοῦ ἀρχοντικοῦ οἴκου καὶ σύζυγος τοῦ πολυ-
ϋμνήτου ἀειμνήστου Σταυράκη βέη Ἀρι-
στάρχου, τοῦ πρὸ ἐννεαετίας καταπεσόντος
τὴν μόρσιμον τοῦ θανάτου πτώσιν ἐκ τοῦ
στεφάνου τῆς παρ' ἡμῖν ἀρχοντικῆς πλειά-
δος καὶ συνθάψαντος ἐν ἑαυτῷ ἐν ἔνδοξον
τέκνον τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐκ τῆς ἄλλοτε
περιφανοῦς καὶ μεγάλης ἐκείνης γενεᾶς τοῦ
ἱστορικοῦ Φαναρίου, ἐξ ἧς ἐγεννήθησαν κατὰ
τοὺς κάτω χρόνους οἱ Μ. Λογοθέται καὶ
οἱ ἄλλοι ἐκκλησιαστικοὶ βαθμοῦχοι, οἱ Μ.
Διερμηνεῖς τῆς Ὑψ. Πύλης, οἱ ἡγεμόνες
καὶ οἱ διπλωμάται, φέροντες ἐφόδια καὶ κα-
ταγωγῆς καὶ μορφώσεως καὶ ἀρετῶν καὶ
ὑπηρεσιῶν προγονικῶν καὶ προσωπικῶν καὶ
ἤθους καὶ λεπτότητος διπλωματικῆς καὶ ἐμ-
πειρίας.

κοὶ φίλοι, οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Χαριουπόλεως κ.
Γεννάδιος καὶ Ἐλαίας κ. Ἀγαθάγγελος, ὁ ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀδαμάντιος Κασα-
πίδης, αἱ Ἐφοροεπιτροπαὶ ἐν σώματι Θεραπειῶν, Νεοχω-
ρίου, Βουγιούκδερε καὶ Γενιμαχαλέ μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου
αὐτῶν, τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπε-
ζῆς καὶ τῆς Κεντρικῆς Διευθύνσεως τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐται-
ρίας, ἰατροὶ, ἔμποροι, ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, τὸ διδά-
σκον προσωπικὸν τῆς κοινότητος Θεραπειῶν μετὰ τῶν μα-
θητῶν καὶ μαθητριῶν, καὶ πᾶν ὅτι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ ἐπι-
δειξῇ ἡ ὁμογένεια ἐν τῇ Πόλει καὶ ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Σεπτῇ
πατριαρχικῇ κελεύσει, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν κηδείαν, τιμῆς
ἔνεκα, καὶ ὁ κληρὸς τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ Ἀρ-
χιεπισκόπου Πρωτοψάλτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Ἰακώβου Ναυ-
πλιώτου καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Λαμπαδαρίου κ. Εὐσταθίου
Βιγγοπούλου.

Θρηνοῦσιν εἰλικρινῶς τὴν ἀπώλειαν τῆς
προκειμένης νεκρᾶς τὰ προσφιλέστατα τέκνα
αὐτῆς, τὰ ἀγαθὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῆς,
αἱ ἐρίτμοι συγγενικαὶ οἰκογένειαι αὐτῆς, ὁ
δακεθύμως προεξάρχων τῆς νεκρικῆς ταύτης
πομπῆς σεβασμώτατος ἱεράρχης καὶ στενὸς
οἰκογενειακὸς φίλος, ὁ γεράσιμος τῶν ἱεραρ-
χῶν θίασος, αἱ κυκλοῦσαι τὴν σορὸν αὐτῆς
καὶ πολυειδῶς εὐεργετηθεῖσαι Ἐφοροεπιτρο-
παὶ τῶν κοινοτήτων Θεραπειῶν καὶ Νεο-
χωρίου, καὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν ὥραν ταύ-
την πανταχόθεν ἐκ διαφόρων σημείων τῆς
μεγαλοπόλεως ἐνθάδε συναυλισθέντες φίλοι
καὶ γνωστοὶ, ὁμογενεῖς καὶ ἄλλογενεῖς.

Εἰς ἐμὲ δὲ ἐπεφυλάχθη τὸ βαρὺ καὶ
ὀδυνηρὸν ἀλλ' ἅμα καὶ ἱερὸν καθήκον, νὰ
γίνω τοῦ πένθους τούτου ὁ διερμηνεὺς κατὰ
τὴν στιγμήν ταύτην ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ
ἱεροῦ τούτου ναοῦ τοῦ ἑρατεινοῦ τούτου
προαστείου τοῦ Βοσπόρου — τοῦ ὁποίου ἡ
σεμνὴ γῆ περιεπτύχθη μὲ μητρικὴν στοργὴν
τὸ γερὸν σῆγος τοῦ αὐιδίμου συζύγου τῆς
θρηνομένης —, καὶ νὰ προσφωνήσω αὐτῇ
μετὰ δακεθύμου ἄλγους τὴν ὑστάτην προσ-
φώνησιν δι' ὀλίγων λέξεων, αἵτινες δὲν ἔχου-
σι μὲν τὴν ἀξίωσιν καλλιτεχνικῆς παραστά-
σεως, γενήσονται ὁμως ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῆς
μακαρίας ψυχῆς αὐτῆς, ὡς σμιλευθεῖσαι ὑπὸ
χειρὸς ἀρχαίου οἰκογενειακοῦ φίλου, διακη-

ρῦττοντος ὅτι τοιαῦται γυναῖκες, οἷα ἡ προ-
κειμένη, καὶ νεκρὰ διδάσκουσι, διότι δε-
κνύουσι τὴν ὁδὸν ἣν δέον ἔσθ' ἀκολουθήσωσιν
ἐν τῷ βίῳ οἱ ἐπιζῶντες. Λυποῦμαι μόνον
διότι δὲν ἔσχον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον
ὅπως ζωηρῶς διαπλάσω τὴν πνευματικὴν
αὐτῆς εἰκόνα καὶ πλέξω τὸν ἀριπρεπέστερον
ἕμνον εἰς τὰς ποικίλας ἀρετάς, αἵτινες ἐπήν-
θουν εἰς τὴν σοβαρὰν φυσιογνωμίαν αὐτῆς.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν ὧδε ἐστηκότων ὁ ἀγνοῶν
ἢ ὁ μὴ καταμετρήσας τὰ προτερήματα καὶ
τὰ ἔμφυτα καὶ ἐπίκτητα προσόντα τῆς θρη-
νουμένης Ἑρμιόνης Λογοθετέσσας εἴτε ὡς
Χριστιανῆς, εἴτε ὡς συζύγου, εἴτε ὡς μητρός.

Ἀνῆκεν ἡ μακαρία γυνὴ εἰς τὴν ἀρχαιο-
πρεπῆ καὶ ἀρχαιοζήλον τῶν ὁμογενῶν δε-
σποινῶν γενεάν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ διεσώζετο
πιστῶς καὶ εὐλαβῶς ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, ἡ
κηρὰ αὐτῆ πάσης γνώσεως καὶ ἀληθοῦς
μορφώσεως, καὶ τὸ πῦρ τῆς πρὸς τὴν πα-
τρῶαν θρησκείαν ἀγνῆς εὐλαβείας, ἀνάγεται
εἰς τὴν γενεὰν ἐκείνην, τὴν ὁσημέραι ἀραιου-
μένην, ἥτις κατενόησε τὸν ἀληθῆ προορισμὸν
τῆς συζύγου, τῆς μητρός, τῆς οἰκοδεσποίνης.
Ἡ μακαρίτις προέβαλεν ἑαυτὴν ζωηρὸν πα-
ράδειγμα πίστεως καὶ πρὸς τοὺς ἀμελέστερόν
πως πρὸς τὴν πατρῶαν εὐσέβειαν, τὴν πρωτί-
στην τῶν ἀρετῶν, ἔχοντας. Συχνάκις ἐκκλη-
σιάζετο καὶ εὐλαβέστατα προσηύχето, γινώ-

σκουσα ὅτι ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς οὐράνιος
ὑετὸς ἀρδεύει καὶ ζωογονεῖ τὰς ψυχὰς τῶν
Χριστιανῶν, καὶ ὅτι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ διὰ
τῆς ἠθικοποιουῦ δυνάμεως αὐτοῦ ἐξυψοῖ καὶ
ἐνισχύει τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα τοῦ ἀν-
θρώπου.

Τῆς τύχης μεδιασάσης αὐτῇ κατὰ τὴν
νεανικὴν αὐτῆς ἡλικίαν, ἐνατένισεν αὐτὴν
ἀνὴρ ἀριστοτόκος, ὁ εὐγενέστατος βλαστὸς
τῆς ἀγλαοκάρπου Ἀρισταρχείου φυτείας, ὁ
φέρων τὸ πρῶτιστον ὀφφίκιον τῆς Μεγάλης
τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ εὐκλεῆς διάδο-
χος τῆς σεμνῆς χορείας τῶν Μεγάλων Λο-
γοθετῶν — τοῦ Ἰέρακος, Κωνσταντίνου Γα-
λιανοῦ, Ἰωάννου Καρυοφύλλου, Ἀλεξάνδρου
Μαυροκορδάτου, Ἀλεξάνδρου Γκίκα, Μιχα-
λάκη Μάμορᾶ, Γεωργίου Καρατζᾶ, Νικολάου
Σούτσου, Μανουὴλ Μάνου, Ἀλεξάνδρου
Μάνου, Στεφάνου Μαυρογένους - ὁ Σταυρά-
κης βέης Ἀριστάρχης, ὅστις πρὸ τοῦ κάλ-
λους αὐτῆς καὶ τῆς χάριτος αὐτῆς ἔτεινε
αὐτῇ τὴν χεῖρα καὶ διὰ τῶν ἱερῶν δεσμῶν
τοῦ ὑμεναίου συνδεδέντες κατέστησαν σύζυ-
γοὶ ἀντάξιοι ἀλλήλων.

Ἡ ἀείμνηστος λοιπὸν ἀνεδείχθη κατὰ
τὴν ἀνατροφὴν καὶ τὰ αἰσθήματα ἀνταξία
σύζυγος τοῦ μεγάλου συζύγου αὐτῆς, τοῦ
κλεισάντος τοῦ τοῦ Μ. Λογοθέτου περιβλε-
πτον τῆς Μ. Ἐκκλησίας ὀφφίκιον, καὶ περὶ

τοῦ ὁποίου ἡ ἱστορία ἱκανὰς περιλάμπει
καὶ περιδόξους σελίδας θὰ καθιερώσῃ. Καθ'
ὄλον δὲ τὸν συζυγικὸν βίον αὐτῆς ἐπεδαψί-
λευσε τῷ συζύγῳ ἀγάπην καὶ λατρείαν,
ἀφαντάστους δὲ περιποιήσεις κατὰ τὰ ἔτη
τῆς τελευταίας μακρᾶς ἀσθενείας αὐτοῦ.
Ἦτο ὁ ἀδάμας καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς
ἀγάπης τοῦ σοφοῦ συζύγου αὐτῆς, τὸ ἀγλαί-
σμα τῶν τέκνων καὶ τὸ ἐγκαλλώπισμα τῶν
συγγενῶν καὶ φίλων.

Ἡ θρηνομένη ὑπῆρξε καὶ πρότυπον
φιλοστόργου μητρὸς. Ἄνηκεν εἰς τὰς γυ-
ναϊκὰς ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἀφιέρωσαν πάντα
τὸν βίον αὐτῶν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν
προσφιλῶν τέκνων των, καὶ μετέδωκαν εἰς
αὐτὰ ὄλον τὸν θησαυρὸν τῶν ἀρετῶν των.
Ἐνδελεχῶς ἐμερίμνησεν ὑπὲρ τῆς αὐστηρᾶς
ἀγωγῆς καὶ ἀνατροφῆς τῶν τριῶν τέκνων
τῆς, αἱ δὲ προσπάθειαι αὐτῆς ἐστέφθησαν
ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, καὶ ἔσχε τὸ ὑπέρ-
τατον εὐτύχημα νὰ ἴδῃ τὴν ξυνοριδα τῶν
υἱῶν, τὸν Γεώργιον Κούμπην καὶ τὸν Ἀθα-
νάσιον Λογοθέτην, δημιουργοῦντας τὴν
ὑπέροχον καὶ ἐπίζηλον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς
κοινωνίᾳ θεσίν αὐτῶν, καὶ τὴν μίαν θυγα-
τέρα, τὴν Μαρίαν, λαμπρῶς ἀποκαταστημέ-
νην ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δι' εὐτυχοῦς συνοικε-
σίου καὶ ἀναδειχθεῖσαν πρότυπον καλλίστης
συζύγου, ἐφάμιλλον δὲ τῆς μητρὸς κατὰ

τὰς οἰκογενειακὰς ἀρετὰς. Ἡ πείρα διδά-
σκει ὅτι αἱ καλαὶ μητέρες ἀναδεικνύουσι τὰ
καλὰ τέκνα. Τοιαύτας μητέρας παρουσιάζει
ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιότης. Τοιούτους τύπους
μᾶλλον περιλάμπρους ἔχει καὶ ἡ χριστιανικὴ
ἀρχαιότης, ἡ πιστεύουσα εἰς τὸν ἐν
Γολγοθᾶ σταυρωθέντα Θεάνανκτα Ἰησοῦν.
Καὶ ἡ Ἑρμιόνη Λογοθετέσσα ὡς καλὴ μή-
τηρ ἀνέδειξε καλὰ τέκνα, καὶ ἔσχε τὴν εὐτυ-
χίαν νὰ ἴδῃ τὸν οἶκον αὐτῆς οὐρανόθεν εὐ-
λογούμενον. Καὶ δικαίως ἐκαυχᾶτο ἐπὶ τοῖς
τέκνοις, πάνυ δὲ εὐλόγως καὶ τὰ τέκνα ἐκ-
πέμπουσι σήμερον βοὰς ἄλγους ἐπὶ τῇ στε-
ρήσει τῆς μητρὸς, τῆς καθοδηγησάσης καὶ
στηριξάσης τὴν νεότητα αὐτῶν εἰς τὴν ὁδὸν
τῆς ἀρετῆς διὰ τῆς ζώσης πίστεως, τοῦ
κοσμίου τρόπου καὶ τῶν μελιχιῶν νουθε-
σιῶν καὶ συμβουλῶν αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ ὁ
περίδοξος Ἄρχων, σύζυγος γενόμενος συγ-
χρόνως δὲ καὶ πατὴρ τῶν τριῶν τέκνων,
ἐπεδείξατο μεγίστην στοργὴν καὶ φιλάγαθον
διάθεσιν.

Τίς δὲ τῶν γνωρισάντων τὴν κηδευο-
μένην Ἀρχόντισσαν δὲν ἀναπολεῖ εἰς τὴν
μνήμην αὐτοῦ τὰ προσόντα αὐτῆς, τὸ ψυ-
χικὸν καὶ σωματικὸν κάλλος, τὴν ἀξιοπρε-
πεστάτην παράστασιν, τὸ μελιχιον τοῦ χα-
ρακτῆρος, τοὺς κοσμίους καὶ χαριεστάτους
τρόπους, τὸ ἄτυφον καὶ σεμνὸν ἦθος, τὴν

ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἀπαστρέπτουσαν αἴγλην τῆς ἀγαθότητος, τὸ χαριτολόγον καὶ γλυκὴ τῆς φράσεως, τὸ ἐράσμιον ἐν ταῖς κοινωνικαῖς σχέσεσι, τὴν εὐπροσηγορίαν, τὴν προσηνείαν, τὴν ταπεινοφροσύνην, καὶ τὴν ἐλεήμονα προαίρεσιν, ὧν ἕνεκα ἐφείλκυσε τὴν ἀληθῆ ἐκτίμησιν, τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ὑπόληψιν τῆς ὁμογενοῦς καὶ τῆς διεθνοῦς κοινωνίας;

Ἦτο μεγάλη τὴν καρδίαν ἡ προκειμένη νεκρά. Μεγάλους δὲ ὀνομάζομεν ἐκείνους, ὅσοι κατώρθωσαν νὰ καταστῶσιν ἐν τῷ βίῳ κύριοι τῆς ἀρετῆς τῆς φιλάνθρωπίας. Ἐστῆριξεν οἴκους πάλαι διαπρεπεῖς, ἀλλ' ἐκ περιστάσεων ἀτυχῆσαντας, ἐπροστάτευσεν καὶ τοὺς ἀποκλήρους τῆς τύχης. Ὁ πλησίον αὐτῆς εἴτε πτωχὸς ἐλέγετο, εἴτε χήρα, εἴτε ὀρφανός, εἴτε ἀνάξιοπαθῶν οικογενειάρχης, εἴτε ναυαγὸς τοῦ βιωτικῆς πελάγους, ἐλάμβανε κατὰ τὰς ἀνάγκας του, ἄλλοτε χρήματα, ἄλλοτε ἐνδύματα ἢ τροφὰς ἢ λόγον παρήγορον ἢ σύστασιν καὶ πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν. Πολλὰ δάκρυα δεινοπαθόντων πολλάκις ἀπέμαξεν ἡ μακαρίτις διὰ τῆς ἐλεημοσύνης, ἐλεοῦσα δὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἵνα μὴ τὸν ἐλεούμενον ταπεινώσῃ.

Καὶ ἡ ἄλλοτε Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν αὐτῆς πρὸς τὰς

ἀρετὰς τῆς ἀεμινήστου διατρανώσασα, ἐξαιρέτως ἐτίμησε τὸ στήθος αὐτῆς διὰ τοῦ περιδόξου παρασήμου Σεφακάτ. Καὶ οὕτω «ἐν τῇ γενεᾷ αὐτῆς ἐδοξάσθη, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐν εὐλογίαις ἔσται» (Σειράχ, ε' 7). «Ἐδοξάσθη καὶ ἠνέθη ἐν εὐλογίαις Κυρίου, ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτῇ διάδημα δόξης» (Σειράχ 47, 6).

Μετὰ συγκινήσεως ἱερᾶς ἀπεξεδέχετο ἡ ὕμνουμένη καὶ τὰς εὐλογίας τῶν ἐκάστοτε Πατριαρχῶν ἐν τῷ ἀρχοντικῷ οἴκῳ αὐτῆς. Ἐτρεφεν ἀπεριόριστον λατρείαν καὶ βαθυτάτην ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν νῦν καταγλαΐζοντα καὶ ἐπιλαμπρύνοντα τὸν ἀγακλυτὸν τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων θρόνον, τοῦ ὁποῦ τὰς πολλὰς Χριστιανικὰς ἀρετὰς, τὴν σοφίαν, τὴν ἀσπilon λευκότητα τοῦ βίου καὶ τὰ ἄλλα ὑπέρλαμπρα προσόντα ἐγνώρισεν, ἀφότου Φώτιος ὁ Β' ἐκλείξει τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ παλαίδοξαν μητρόπολιν Δέρκων. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μακαρίας ταύτης γυναικὸς συναλγῶν ἡμῖν τῇ στιγμῇ ταύτῃ ὁ μεγακλεῖς Πατριάρχης καὶ ἐκδηλῶν τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ εὐνοίαν πρὸς τὸν ἀρχοντικὸν οἶκον αὐτῆς παρίσταται ἐνταῦθα δι' ἐξόχως καταλλήλου ἀντιπροσώπου, εὐχόμενος ὑπὲρ μακαρίας πρὸς Κύριον ἀναπαύσεως αὐτῆς.

Καὶ ἤδη, μακαρία ὑπαρξίς, μετάβηθι εὐθαρσῶς ἐκεῖ ἄνω εἰς τὴν μακαρίαν χώραν

τῆς αἰωνιότητος, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ᾧ εὐκρινῶς ἐδούλευσας καθ' ἅπαντα τὸν βίον σου ὡς Χριστιανή, ὡς φιλόθρωπος, ὡς σύζυγος, ὡς μήτηρ, ἵνα περιβληθῆς τὸν στέφανον τῶν δικαίων δι' ὅσα καρποφόρως εἰργάσω ἐπὶ τῆς γῆς ἀγαθά. Καὶ σωματικῶς μὲν ἀποχωρίζεσαι ἀφ' ἡμῶν, ἔσο δὲ βεβαία ὅτι ζῆς καὶ θὰ ζῆς ἐν μέσῳ ἡμῶν, διότι αἱ εὐγενεῖς ὑπάρξεις δὲν ἀποθνήσκουσιν, ἀλλὰ ζῶσιν αἰωνίως ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἴδου ἡ παρηγορία μας. Παρηγορούμεθα προσέτι ὅτι καταλείπεις ἡμῖν ἴχνη τῆς διαβάσεώς σου, τὰ τέκνα σου, εἰς ὧν τὴν ψυχὴν ἐνεφύσησας καὶ ἐνεσάρκωσας τὴν χρησιμότητα καὶ τιμιότητα. Εὔχου ὄθεν ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ κατάπεμπε ἐπ' αὐτὰ ἐκεῖθεν τὰς εὐλογίας σου. Ὅποταν δὲ ἐνώσῃς τὰς προσευχάς σου μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῆς θείας μεγαλειότητος, δεήθητι τοῦ Ὑψίστου ὅπως ἐνσταλάξῃ θεοστάλακτον ὄμβρον παραμυθίας εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀπαρηγορήτων διὰ τὴν στέρησίν σου, τῶν τέκνων σου καὶ τῶν λοιπῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν σου.

Ἐναφωνήσωμεν δὲ ἐνὶ στόματι πάντες :
Κούφη εἶη ἡ γῆ τῷ σῶ γεηρῷ σκηνώματι.
Εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου.
Χαῖρε τὸ ὕστατον χαῖρε.

Αἰωνία καὶ τρεῖς αἰωνία εἶη ἡ μνήμη

τῶν χριστιανικῶν, τῶν οἰκογενειακῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν σου ἀρετῶν, ᾧ μακαρία Ἐρμύνη Δογοθετέσσα.

Καλὴν ἀντίμωσιν.

